

1. Dne 10. 2. proběhlo neformální setkání aktivistů NMS s členem oficiálního čs. mírového výboru Ivanem Fialou. Podle informace členů NMS, kteří se jednání zúčastnili, informoval I. Fiala aktivisty NMS o svém úmyslu požádat o návštěvu vězněné aktivistky NMS Hany Marvanové, pokud generální a městský prokurátor budou nadále setrvávat v mlčení a neodpovídat na dopisy ČSMV, které jim tento výbor zaslal ve věci obviněných aktivistů NMS. Ivan Fiala dále přislíbil pomoc při pořádání veřejných diskusí NMS, a to zajištěním místnosti, kdeby mohly diskuse nerušeně probíhat. Zároveň ujistil aktivisty NMS, že přípravy na vytvoření pracovní skupiny, která se bude zabývat možnostmi zkrácení vojenské služby, zřízení náhradní civilní služby a konverzí zbrojního průmyslu, sechýlí ke konci. Skupina by měla v nejbližších dnech začít pracovat /za účasti aktivistů NMS, zástupců církve, bojenských expertů a členů ČSMV/. Další setkání ČSMV a NMS bylo dohodnuto na 21. únor.
2. Demokretická iniciativa vyzvala v těchto dnech čs. veřejnost, aby se vyjádřila k návrhu /viz VIA PRAHA CS 009-10/, aby letošní Nobelova cena míru byla udělena Václavu Havlovi. Aktivistům DI docházejí nyní první souhlasné dopisy od čs. občanů.
3. Polský helsinský výbor oznámil telefonicky do Prahy čs. helsinskému výboru, že v těchto dnech poslal vládě premiéra Rakowského dopis, v němž požaduje, aby polská vláda si vyžádala za čs. vládě informace a vysvětlení o policejních zásazích ve dnech 15. až 21. ledna v Praze a ve Všetatech proti pokojnému obyvatelstvu. Její podezření, že soudí polský helsinský výbor, že čs. úřady porušily zásady helsinského procesu, k nimž se zavázaly naposledy ve Vídni.
4. Dne 10. 2. byli Václav Havel a jeho obhájce seznámeni s výsledky tzv. došetření v trestní věci proti Havlovi. Jak známo, konse se toto řízení zkusí samostatně, nikoli ve společném řízení s dalšími, rovněž stíhanými nezávislími aktivisty. Výsledkem došetření je, že činnost Václava Havla, z níž byl 18. 1. /tedy dva dny po svém zadržení na Václavském náměstí/ obviněn, je stále posuzována podle jiných ustanovení trestního zákona, než dosud, a to při zachování dosavadního obvinění, tedy dosavadního popisu skutkové podstaty. V jednání Václava Havla, které mělo spočívat v organizování vystoupení dne 15. 1. na Václavském náměstí a v zvaní lidí, aby se zúčastnili pietního aktu onoho dne, ato zejména prostřednictvím zahraničních rozhlasových stanic, není zatím nadále spatřován trestný čin výtržnictví, nýbrž trestný čin podněcování podle § 164 trestního zákona /tato činu se dopustí ten, kdo veřejně podněcuje k trestnému činu nebo k hromadnému neplnění důležité povinnosti uložené podle zákona; pachatel může být potrestán odnětím svobody až na dvě léta/. Druhá část Havlova jednání, které mělo spočívat v tom, že dne 16. 1. sesám akce narušující na Václavském náměstí veřejný pořádek zúčastnil, není nyní kvalifikována jako přečin proti veřejnému pořádku. /zcela původně byla kvalifikována jako trestný čin výtržnictví/, nýbrž jako trestný čin ztěžování pravomoci veřejného činitele podle § 156 trestního zákona, kde je trest do šesti měsíců odnětí svobody; při případném odsouzení Václava Havla by byl vynesena takzvaný úhrnný trest za oba trestné činy, a to do dvou let odnětí svobody.
5. Litevské sdružení na obranu lidských práv /pravděpodobně člen ICFM/ vydal ve Vídni dne 20. 2. dokument, v němž vyzývá čs. vládu, aby propustila Václava Havla a další zadržené aktivisty a poukazuje na to, že čs. orgány porušují vídeňský dokument, k němuž přistoupily. Dokument číslo 16 podepsali mimo jiné Kira Valdas Anjalauskas, Teodora Tašajlene, Algimantas Andreika, Jonas Celsius, Gintaras Bogušas. Dne 19. 2. poslal k pražským událostem svůj protestní dopis helsinský výbor ve Finsku, adresovaný rovněž premiéru Adamcovi. Podepsán je Hermo Rantala. Z dalších protestů je uváděno dopisy vídeňského Burgtheatru, francouzského Pen-klubu a Mezinárodního výboru na podporu Charty 77, jehož sídlo je v Paříži a v němž působí především slavní světoví dramatici a literáti. ; tento výbor se obrátil s žádostí o intervenci na F. Mitte randa.
6. Hlavní Charty 77 Saša Vondra poskytl dne 13. 2. rozhovor rozhlasové stanici Svobodná Evropa o nařčeních čs. tisku a státních orgánů, snažících se spojit Chartu 77 a další nezávislé skupiny s terrorem. V první části rozhovoru zdůrazňuje, že Charty 77 je založena na nenásilí a odsuzuje jaké-

~~KBXXXXXX~~ koliv hrubé násilí a tedy i terorismus. Připomíná i NBS, která má odpor k násilí zahrnut do svého názvu - iniciativa k demilitarizaci společnosti. Dialog, nabízený Chartou je už dvanáct let odmítán. Státní moc stupňuje svou kampan proti Chartě, v poslední době dokonce neřčí z terorismu. Ve druhé části rozhovoru Vondra podrobně hovoří o kampani Chartě, v jejímž rámci je naznačováno, jako by nezávislí aktivisté byli jeni s nedávným výbuchem u budovy JNV v Ústí nad Labem. Lživost této demonstruje na tom, že poté, co Růžička právo zveřejnilo v lednu informace údajných ~~získaných~~ anonymních telefonátech o umístění výbušných náložek do pražského kina Blaník a do obchodního domu Kotva, dotazovali se aktivní novináři z AP a Reutera personálu a zjistili, že žádné rychlé pro jejich smyslem by bylo náložky odhalit, se v těchto místech nekonaly, liv o nich píše Rudé právo. Saša Vondra informuje o ~~konkrétních~~ nehorázných akcích v Chomutově /evkuace obchodního domu jakoby v důsledku uložení by, ve skutečnosti cvičení CO, dále pak vyhláška rady MěNV v Chomutově, označující chartisty za teroristy/. Ve třetí části rozhovoru Saša Vondra uvedl, že chartisté jsou po léta terčem mnoha výhrůžek, že je jim dokonce vyhrožováno smrtí, často dokonce konkrétními pracovníky StB. Neznámí lidé poškozují automobily chartistů, doručují jejich rodinám rakev do spolu s fingovaným úmrtním oznámením, přepadávají nezávislé aktivisty ulicích. Pogromistické nářady se snaží vyvolat i tisk a televize, které zveřejnily nejen jména, ale i adresy lidí, zadržovaných 15. ledna na Václavském náměstí. "Co vlastně sledoval tento zvláštní projev hlasnosti, pro nějž cházím srovnání snad jen pamětníci z dob nacistické okupace?" táže se Saša Vondra. Ve čtvrté části rozhovoru Saša Vondra uvádí: "Je dokonce známo, že během lednových událostí se objevila v novinách zpráva, že kdosi dokonce vyhrožoval střelbou. O tom nám není nic známo. Zato máme jinou, a potvrzenou informaci o tom, že 19. ledna odpoledne, tedy během toho nešťastného masakru v průběhu Palachova týdne na Václavském náměstí, byly střelby minimálně dvou budov na Václavském náměstí, a to obchodního domu Družba budovy CKD dole na Městku, obleženy ostřelovačskými komandami. Podle MěNV svědků tam byly skupiny mužů v černém oblečení, kteří byli vybaveni dalekoslovnými puškami s optikou a samopaly. Naše informace doplňuje i vyjádření Městského výboru KSČ, které bylo určeno městskému aktivu ze čtvrtka 19. ledna odpoledne, že situace je natolik závažná, že může skončit střelbou." Při Saši Vondry se za posledních čtyřicet let střelilo v ulicích měst pouze jednou, a to v roce 1969, kdy lidové milice zabily v Praze a v Brně pět lidí, což ovšem nebyly předem plánované vraždy. "Nyní zřejmě existoval jakýsi předem promyšlený plán na ostřelování lidí, což je nesmírně závažné. Pokud veřejnost nebude seznámena s tím, kdo je za toto rozhodnutí odpovědný, musíme se domnívat, že alespoň někteří vládní a strážní činitelé se dle zabývají divně zločinnými a teroristickými plány", uzavřel svůj rozhovor mluvčí Charty 77 Saša Vondra. Podle zjištění naší agentury uvedl jeden člověk, který je sportovním střelcem, že ostřelovači byli vybaveni ostřelovacími puškami sovětské výroby typu Dragunov, opatřenými optikou, umožňující vidění v noci.

KONEC